

سلسله دروس خارج

اصول فقہ

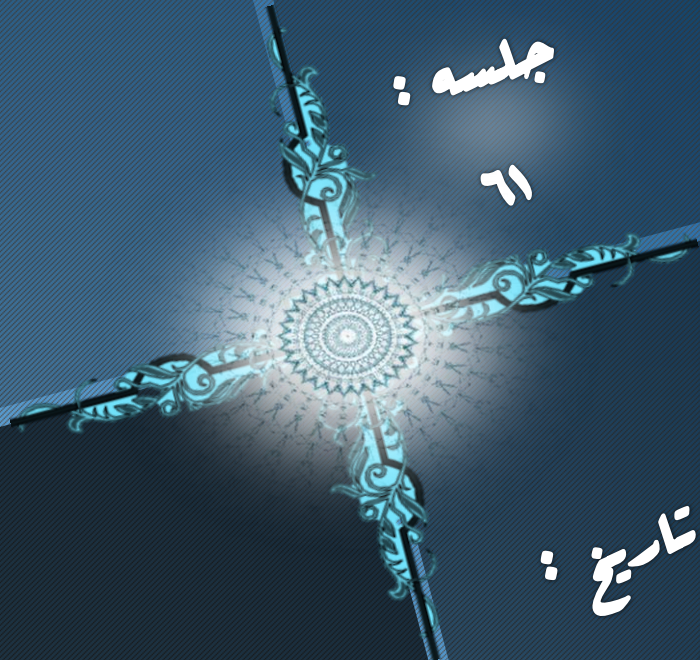
بہت وضع

جلسہ :

۶۱

تاریخ :

۱۹ / ۱۱ / ۱۴۵

وضع علائم خارجی

علامت :

معنی :

ورود ممنوع

وضع (= اعتباری)

استعمال :

نصب علامت در محل مورد نظر (= خارجی)

وضع الفاظ

علامت :

لفظ زید

معنی :

شخص زید

وضع (= اعتباری)

استعمال :

خروج لفظ از دهان (= خارجی)

لازمه اعتباری بودن علقه وضعیه = با از بین رفتن اعتبار کنندگان، از بین می

رود

(اعتباری بودن قوانین علمی = با غفلت از آنها، معدوم شوند ← در حالی که

قطعا اینچنین نیست!)

(۱)

اشکال

محقق عراقی

- در مورد «وضع» ← اینچنین است (همانطور که زبانهای پیشین نسخ شده اند)

- در مورد «قوانین علمی» ← اینچنین نیست (چراکه علوم تکوینی هستند)

جواب حضرت

امام

لازمه مبنای اعتبار ← «اعتبار عقلائی» است، نه «اعتبار شخصی»

نتیجه :

(۱) با مرگ اولین اعتبار کننده ← وضع از بین نمی رود

(۲) با مرگ همه اعتبار کنندگان ← وضع از بین می رود

ما می گوئیم

«وضع» را حتی اطفال و مجانین نیز انجام می دهند

در حالی که «جعل علامیت» در عالم اعتبار ← امر دقیق و خارج از فهم عرف است

و عرفا با نصب عَلم بر سر فرسخ، متفاوت است

(۲)

اشکال اول

مرحوم خوئی

جواب نقضی :

معنای «انشاء» و معنای «حرفی» از امور دقیقه ای است که بسیار اختلافی است

ولی عرف استعمال می کند

جواب برخی از

بزرگان